

**Pekné básne a kresby
z Banskej Štiavnice**

Mitta G.

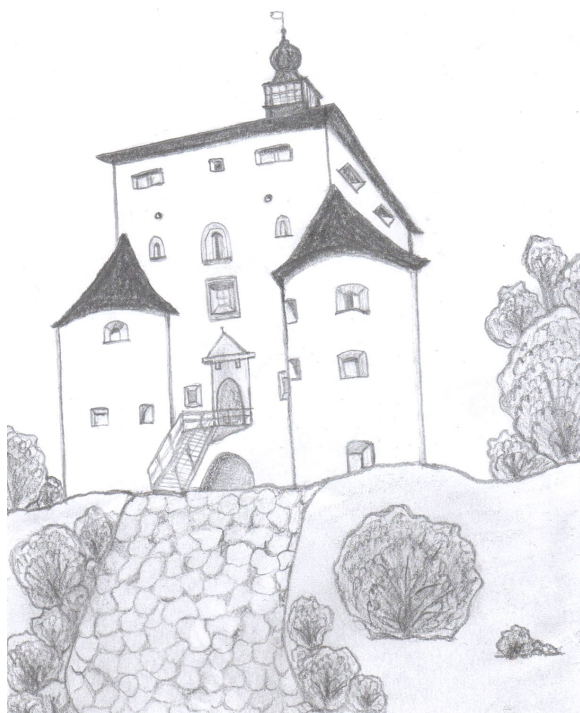
Vydavateľ: Mitta G.

Banská Štiavnica,

Vydanie prvé, 2020

ISBN: 978-80-570-2274-9

Kresby: Mitta G.

Pekné básne

Mitta J.

Predslov

Pekné básne vznikli neplánovane, spontánne a ani neviem ako sa ocitli v tejto malej knihe. Začalo sa to jednou básňou, keď som ležala ráno sama na brehu jazera a so zavretými očami som vnímala okolie. Myslela som, že bude jediná.

Potom som sa však zbadala dúhu, ráno kráčala rosou a uvedomila som si, že vnímam okolie nielen očami ale všetkými zmyslami zároveň. Z myšlienok vznikli slová, tie sa začali spájať do viet, vety do veršov a je z toho táto zbierka básní, ktorú som aj ilustrovala.

Obsah	
Domovina	9
Okamih dúhy	12
Ranná rosa	17
Divoký vietor	21
Kompas v nás	24
Prvý deň	28
Venuša	30
Modlitba	33
Slnečná stráň	36
Mesačný svit	39
Lipa	41
Nočný príbeh	44
Tajch	45
Kedy už prídeš	48
Možno	50
Láska prchavá	53
Neodchádzaj	55
Báseň pre mamu	58
Dám ti lásku	60
Voda pre kvety	62

Ja a Ty	65
Ak Ťa stratím	66
Moja Štiavnica	69
Dovoľ mi	72
Padlý anjel	74
Jedna malá slza	76
Čarovná noc	78
Most	81
Príde deň	84
Zákon lásky	86
Maják	89
Kráľova hoľa	92
Ty vieš	94
Šepkaj mi	96
Izba číslo jedenásť	99
Srdcia dokorán	101
Kvetinová šálka	103
Sen	106
Koľkokrát	111
Jediný raz	113
V očiach	115

Tma	116
Na člne	119
Prístav	120
Oltár	125
Búrka	127
Srdce zo skaly	130
Tiché vyznanie	132

*Pečné básne venujem Radkovi
Holubovi, bez ktorého by nevznikli.*

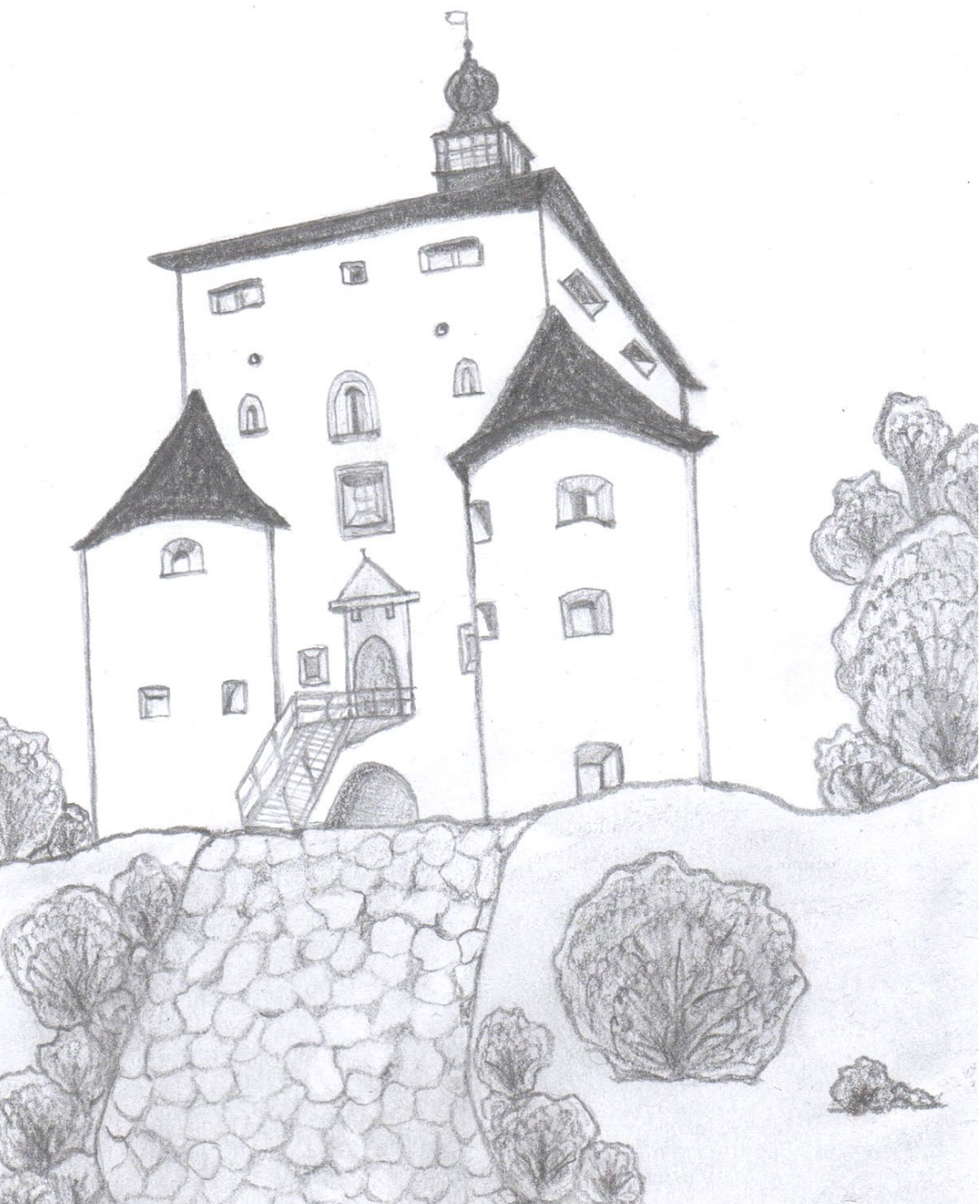
*Ďakujem za podporu, trpezlivosť pri
čítaní, povzbudzovanie k novým
veršom a úprimný názor*

Domovina

Pokojná hladina, moja domovina,
voda tíško objíma brehy z kameňa.
Na hladinu sadol vtáčik smelý,
vrátil sa z diaľky do kvitnúcej jari.
„Spievaj mi, spievaj!“ tú pieseň lásky,
domov náš spoločný, znejú tvoje hlásky.

Na krídlach slobodných vznášaš sa v oblohách,
pripútaná k zemi rodnej, počúvam tvoj vábny hlas.
Zakaždým domov ťahá ťa láska tá,
túžba za domovom ťa vždy opantá.
Na krídlach prachy ciest niesol si so sebou,
cez búrky cez ohne vždy túžbe podľahol.
Hladina sa čerí a tvoj spev znie,
ten kto ju miluje, dobre to vie.

Sloboda moja je, ako tvoja býva,
nikto nevezme, čo srdce ukrýva.
I keď bez krídiel i mne vietor veje,
nikto ti nevezme, čo ukryté v duši je.
Do vienka sme dostali, by slobodní ostali.

Okamih dúhy

Láska nás spája,
len ty a ja.
Vezmi ma za ruku,
cestou do raja.
V myšlienkach s túžbou,
tam kde zastal čas,
prenes ma nebom,
túžim byť s tebou.

Unes ma v diaľky,
na krídlach svojich,
zober ma v náruč,
ako v túžbach mojich.

Si blízko pri mne tak krátky čas.
Čo večnosť znamená?
Byť s tebou zas.

Dotyk rúk našich všetko vypovie,
ten dotyk jediný, v okamihu mi milý,
vrátil ma zas do najkrajších čias.

Mlčky bez slov vždy mi napovie,
čo pery nezradia, srdce dávno vie.
V očiach si prečítaš, o čom duša tuší,
v jedinom pohľade, súzvuk našich duší.

Odišiel si, odišla som,
za skutočným snom.
Láska ticho doznieva.
Rozplynie sa časom?
Len dúha stúpa do neba,
keď blíži sa milostný čas.
Okamih pravej lásky len doznieva v nás.
Tak ako dúha pomíne,
v priestore sa rozplynie,
pomíne i čas.

Kedy túžbou splanieme,
nezhorí to v nás?

Dúha je okamih, farebná krása,
ten nádych Zeme,
nežná a vzácna.

Podaj mi ruku, budeme kráčať,
v kalužiach, mlákach,
v tebe sa strácať.

Šťastní? Či bez seba.

Túžbou sa vznášať.

Dúha ty chvíľa krátka prchavá,
láska ty večnosť, každá si pravá.
Večnosť ty nádych dúhy v nebesách,
nebo ty vo mne, srdce zaplesá,
ja v tebe navždy láskou späť,
dúha je bránou do nášho sveta.

Za ruky chyťme sa, vystúpme k nebesám,
dúhovým oblúkom s tebou až k oblakom.

Kým sa naše oči a duše stretnú v objatí,
dúhou sme spojení pri jej videní,
a to naveky.

Ja som slnko a ty dážď, len keď sme spolu,
tvoríme dúhu v nekonečný čas.

Ranná rosa

Ráno na lúky znesie sa,
roztvorí sa nebesá,
ľúbostné piesne vtáky spievajú,
tvory nocou blúdiace, v sny sa ukladajú.
To ticho a pokoj v nás, v ten magický čas.

Čarovná náruč ranná prírody,
púčiky sa otvárajú,
slnko mávnutím pozdravujú.

Nehľadaj šťastie v cudzom náručí,
nájdi ho v sebe, tam si v bezpečí.
Len v nás je čas nekonečných krás.
Preto nadýchni sa zhlboka,
precíť ten pocit zas.

Každú minútu života vzácnu
vdýchni radosť a svetlo svojmu vnútru.
Po kúskoch skladaj dušu rozbitú,
čo niekto zanechal v tebe ukrytú.
Hlboký nádych a nesmelý krok,
do sveta kraj vydaj sa v diaľ.

To vnútro rozbité, zloží sa časom,
duša sa scelí, skúsená už neuverí.
So sebou kráčaj svetom ľúbezným,
kým tvoje cesty s niekým nespojíš.

Duša uzdravie, zabudne na sváry,
každý pohľad tvoj úsmev vyčarí.
Daj zbohom trápeniam, nesplneným snom,
to čo je pred tebou, je tvojim životom.

Na lúke motýľ na zvonček sadol,
daroval život, sebe i vôkol.

Včely zvučia do voňavého rána,
už ťa nezlomí žiadna osudu rana.
Tak pozdravujem lúky, hory vôkol i v nás,
ďakujem za krásny rannej rosy čas.